

fælles Fredningsbestemmelser, idet Bildtets Udviklingsstrin paa Grund af Forskellighed i de tilstaaende og lokale Forhold ikke kan være ens i de enkelte Landsdele. At indføre forskellige Fredningsbestemmelser f. Eks. for Sjælland og Værne; har Udvalget imidlertid ikke anset rigtigt, idet Ulemperne derved i praktisk Henseende turde vise sig større end de Fordele, der kunde opnåas. Man har derfor søgt saa vidt muligt at indbetomme de indbyrdes afvigende Opfattelser, som ere fremkomne fra forskellige Egne i Landet, ved at gaa en Middelvej, idet man samtidig har stræbt efter at simplificere de foreslåede Fredningsbestemmelser, hvor dette efter Omstændighederne har kunnet lade sig gøre. Resultatet heraf er da blevet, at den 20de September ordentligvis maa anses som det mest passende Tidspunkt for Jagttidens Begyndelse i hele Landet for de fleste Bildtarters Bedkommende. At der for enkelte Arters Bedkommende maa bestemmes et noget andet Tidspunkt, er en Selvfølge, men herom skal man tillade sig at henvide til de neden anførte detaillerede Forslag, hvis nærmere Motivering formentlig bedst vil kunne ske mundtlig.

I Anledning af, at det i Paragrafen bestemmes, at Fredning af Raavildt, Væseler og Grævlinge kun gælder udenfor Gaard, Gaardsplads, Dyrehave og indhegnet Have, er der fra Gartnerforeningen indkommet et Andragende om, at denne Bestemmelse ogsaa maa omfatte Haver. Skønt det vistnok maa betvivles, at Haverne gøre saa stor Skade som paastaet, og denne i alt Fald formentlig lader sig forebygge ved andre Midler, har man dog ment, at der kunde være nogen Grund til at imødekomme Andragendet, dog kun under Betingelse af, at paagældende Have er indhegnet paa en saa forsvaret Maade, at Bildtet ikke kan bryde igennem under almindelige Forhold. Retten til i Fredningstiden at skyde Harer i Haver er nemlig bleven misbrugt i ikke ringe Grad, idet det ingenlunde er ualmindeligt, at en Mand slaar et Par Lægter om et med Raal beplantet Stykke Jord ved sit Hus, og under Påberaabelse af, at dette er en indhegnet Have nedskyder han da Raavildt og Harer

i stort Antal, navnlig om Vinteren. Fordres der derimod, at Haven skal være forsvaret indhegnet, vil der ikke kunne hæves større Betænelighed ved at give den omhandlede Tilladelse. At Bestemmelsen i sit Helhed ogsaa bør komme til Anvendelse paa indhegnede Plantestoler, hvorom Forslag stilles, trænger formentlig ikke til nærmere Begrundelse.

Udvalget har derhos i Genhold til, hvad ovenfor er udtalt, fundet det hensigtsmæssigt, om der i denne Paragraf optages den oven omhandlede Bestemmelse, hvorved der gives Sindenrigsministeren en Bemyndigelse til at paahyde fuldstændig Fredning for et kortere eller længere Tidsrum (f. Eks. indtil 3 Aar) af ny Arter af nyttigt Bildt, som maatte indkomme eller indføres her i Landet, samt at bestemme Fredningstiden for saadant Bildt, og stiller et hertil sigtende Forslag.

Endelig har Udvalget til Slutningsstykket i denne Paragraf tilladt sig at foreslå en Tilføjeelse om, at den Emballage, hvori Bildt forsendes, kan være indrettet ikke blot, som Forslaget foreskriver, men ogsaa paa anden Maade, dog kun paa Betingelser, der betrygge mod Misbrug.

Til § 16.

Udvalget har anset det rigtigst ganske at forbyde Jagt med Mynder. Dette er ikke blot sket af humane Hensyn, men ogsaa fordi det har vist sig, at professionelle Arhvslytter i de senere Aar særlig har lagt sig efter denne Slags Jagt. De føre ud om Ratten med et Par dresferede Mynder, som de slippe paa Steder, hvor de kunne vente at træffe paa Bildt. Mynderne indfange da Bildtet, og da der intet Skud falder, men Jagten gaar temmelig lydløst for sig, er det næsten umuligt at gribe de paagældende paa fersk Gerning.

Til § 17.

Om denne Paragraf har der ikke kunnet opnaas Enighed i Udvalget.

Et Flertal (Griffen, N. Hansen, Th. Nielsen og Raben) har nemlig anset det rigtigst, at Udtrykket „indhegnet Jagtrentise“